

Ein skemtari, sum meira enn skemtar

Tann, sum setir seg á jólum og hyggur gjølla at nøkrum tekningum hvønn dag, fær eini góð jól. Óli Petersen dugir ikki bara at gera gerandisdagin, men eisini halgidagarnar ljósari, skrivar Finnogi Ísakson í ummælinum av bókini »Skem 94«

Eisini í ringum tíðum ber til at smílast og flenna. Tað kann ikki sigast at vera eitt eyðkenni fyri okkara fjølmiðlar, hvørki teir skrivaðu ella lofumiðlamar, at gera sær ómak við at fáa tað at lýsa í tann gráa gerandisdagin, sum hevur plágað okkum tey seinastu árin. Tvørturímóti tykir mær, at fjølmiðlarnir sum heild fylgja rákinum, og siggja teir eina skrið, sum stendur til at leypa, gera teir sítt til at fáa hana sama veg sum hinar skriðurnar, ið longu eru lopnar.

Í so máta víkja fjølmiðlarnir ikki frá atburðinum hjá okkum allarflestu: vit elta, sum fyrri er slóðað. Og siggja summi grátt, siggja vit øll grátt.

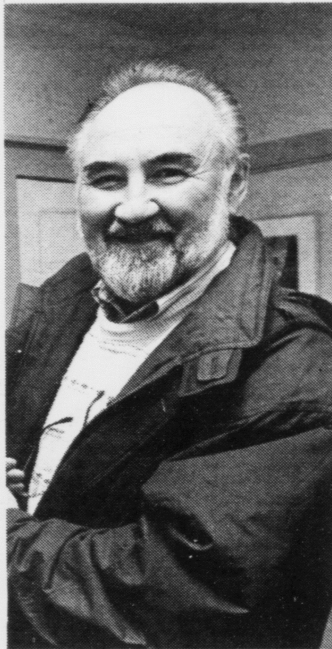
Einstøk undantøk eru, tibeit. Nøkur fólk, sum duga at siggja ljóst upp á ein gráan gerandisdag.

Fremstur millum teirra er klaksvíkingurin Óli Petersen á Skála. Heilt frá ungum árum hevur hann frøtt, fyrst klaksvíkingar og norðoyingar, síðani allar føroyingar við síni hepnu teknarahond og sínum góðu eygleiðaraevnum.

Fólk fóru av álvara at geva sær far um hansara listarligu gávur, tá hann í fimti-árunum – saman við øðrum góðum skemtarum sum Willa Sørensen, Nølla og John Reid – fór undir at geva tað lokala, men fyrri tann skyld stuttliga norðoyasteynuteitið Rukkulakkan út.

Óli átti tekningarnar við teimum nógvu og láurvekjandi detaljunum.

Eitt skifti teknaði hann í Dimmalætting. Men rættliga kendur millum føroyingar yvirhøvur er hann vorðin av tekningunum hesi seinastu árin í Sosíalunum. Blaðfólkini har eiga ikki at taka tað illa upp, at allir lesarar blaðsins fyrst hyggja at baksíðuni teir triggjar dagamar um vikuna, tá Óli

Bóka- ummæli

hevur eina tekning har. Tí, tey kunnu vera góð blaðfólk, hóast tey ikki kunnu kappast við Óla.

Tær seinastu ólavsøkurnar hava Óli og Sosíalurin sýnt tekningar fram í Smíðjuni, og uppdurir jól eru tekningarnar komnar út í bók. Í ár er tann sætta komin við 155 tekningum.

Allir listamenn broyta stílin nakað við árunum, eisini Óli. Blaðar tú ígjøgnum bókina, sum er komin í ár, og sammetir hana við ein Rukkulakka, sært tú, at munur er á tekningunum: tær mongu detaljurnar eru um at hvørva, og listamaðurin nýtir einfaldari strikur fyrri at fáa tað fram, sum hann vil gera vart við.

Henda broyting hevur so eisini við sær, at summar myndir gerast rættilig portrett, men kortini verður skemtið varðveitt. »Portrett«-tekningin av formanninum í Havnar Arbeidsmannafelag á síðu 35 ber prís. Ingeborg smæðist ikki burtur undir liðini á honum.

Meiningar skorta ikki í bløðum, útvarpi og sjónvarpi. Vit føroyingar hava fleiri meiningar í part. Men ongin kommentator í fjølmiðlunum kann javnmeta seg við Óla Petersen. Hann er nevniliga meira enn bara ein skemtari. Aloftast er ein broddur í tekningini. Við fáum strikum og færri orðum rakar hann mangan beinari enn onkur annar í einari heilsidugrein. Her eru nøkur dømi: Kapping var um navn til tann samanlagda bankan. Óli letur ein Palliba helda einum skelti niður á bakið á einum øðrum Palliba, og á skeltið skrivar hann síni navnauppskot: »Navnleysi Banki«, »Bananbanki« og »Lúsabanki«!

Uppdurir lógtingsvalið sita tveir Palliba á einum víðarbuli. Hann, sum er í hvítbotnaðum gummiskóm og keppi og hevur bót á knænum, lesur eina avis. Hin, sum er í hildarskóm, knæbuksum, posatroyggi og reyðhúgvu, sigur: – Høvdu vit bara sloppið av við hasar politikararnar. Og tann lesandi Palliba hevur hetta klóka aftursvar: – Ja, tað hevði verið deiligt, og fingið nakað av sama slag í staðin fyrri!

Ella hendan, sum lýsir teir grundleggjandi ójavnarnar í áhugamálinum hjá teimum, sum umboða Verkamannafylkingina á tingi: – Ingeborg heldur um høvdið og Óli um stertin á einum toski, og tey toga hvørt í sína ætt. Ingeborg vil hava hann upp á land til virkingar. Óli vil hava hann seldan har, sum prísurin er bestur.

Sum landsstýrismaður í figgjar- og skattamálum ta tíðina, hesar tekningar eru gjørdar, havi eg havt tann heiður at sleppa

upp í part. Tann skemtiligasta tykir mær vera tann á síðu 28: Í búskaparliga storminum stendur ein rivin og skræddur føroyingur við hattinum í hondini. Eg komi væl hjálvaður, men hattleysur ímóti honum – undan vindinum, meðan hann hevur mót-vind. Heldur enn at lata nøkur oyru detta niður í hattin, taki eg hattin frá honum og seti hann á høvdið!

Tann, sum setir seg á jólum og hyggur gjølla at nøkrum tekningum hvønn dag, fær eini góð jól. Óli Petersen dugir ikki bara at gera gerandisdagin, men eisini halgidagarnar ljósari.

Finnogi Ísakson

Aðalfundur í Havnar Klubba

Lýst verður til regluligan aðalfund mikudagin 28. des. 1994 kl. 19.30 við hesi dagsskrá:

1. Frágreiðing
2. Val av 3 nevndarlimum
3. Val av 2 eykanevndarlimum
4. Val av grannskoðara
5. Ásetan av upp-tøku- og limagjöldum
6. Ymiskt

Tórshavn, 15. des. 94
Nevndin